

Nr 107

Av herr **Larsson** i Umeå **m. fl.**, om flyttning av AB Statens skogsindustriens huvudkontor till Piteå.

(Lika lydande med motion nr 91 i Första kammaren)

Stockholm den 20 januari 1970

Sigvard Larsson (fp)
i Umeå

Rolf Sellgren (fp)

Elias Jönsson (fp)
i Ingemarsgården

Nr 108

Av fru **Ryding m. fl.**, om statligt grundbidrag till kommunerna för kommunalt bostadstillägg.

(Lika lydande med motion nr 94 i Första kammaren)

Pensionärernas bostadsstandard står i direkt relation till storleken av utgående kommunala bostadstillägg. Dessa varierar som bekant högst väsentligt, från att tillägg utgår som täcker hela den faktiska bostadskostnaden vid en normal utrymmes- och utrustningsstandard till belopp som inte ens täcker halva bostadskostnaden. I många fall nödgas pensionärer, som i och för sig har en acceptabel bostadsstandard, ta grundpensionen i anspråk för att klara hyran. Det betyder för dem ytterligt bekymmersamma levnadsförhållanden. I förekommande fall kan blygsamma sparmedel få lov att tas i anspråk i stället för att kunna användas för andra personliga behov.

Vad gäller bostadstilläggens storlek ges uppgifter i bl. a. SOU 1968: 21 om pensionstillskott såväl som i en PM från Svenska kommunförbundet (2.9.1968). De båda pensionärsförbunden presenterar då och då egna undersökningar och vänder sig energiskt mot det oeffterrättliga förhållandet, att villkoren för pensionärerna i detta hänseende skall vara så olika från ort till ort.

Väckta motioner vid 1969 års riksdag, bl. a. vpk-motionerna I: 32 och II: 39, yrkade på ett statligt grundbidrag till kommunerna för utgivande av kommunala bostadstillägg, förslagsvis 500 kronor per bidragsberättigad pensionstagare, förbundet med villkor i syfte att trygga en minimistandard. Motionerna rönt i så måtto beaktande, att de återopades i samband med uttalande för en parlamentariskt sammansatt utredning av det nuvarande